

I s k r i c e

*Tematska številka Leonardo da Vinci
oktober 2010, šolsko leto 2010/2011*

Leonardo teče dalje

Pravzaprav je naš Leonardo postal že kar maratonec, saj smo na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica letos že šesto leto zapored sodelovali v programu EU za usposabljanje dijakov Leonardo da Vinci.

V začetku junija sta tako dve skupini dijakov 3. letnika izobraževalnega programa ekonomski tehnik izvajali mednarodni projekt Svetli horizonti in s tem hkrati tudi obvezno delovno prakso v tujini. 14 zanimivih dni so preživeli v pobratenem Hirschaidu v Nemčiji in v mestecu Szentendre blizu Budimpešte. Zanimivo je, da obe ležita ob isti reki (glej naslovnico).

S sodelovanjem v tem projektu so si dijaki izboljšali svoje poklicno znanje, znanje jezikov in predvsem spoznali drugačno kulturno okolje. Opravljali so komercialna, administrativna in druga dela v turističnih, trgovskih in industrijskih podjetjih ter javnem sektorju.

Poleg tega so se udeležili nekaterih strokovnih ekskurzij in izletov v bližnja mesta (Budimpešta, Višegrad; Bamberg, Nürnberg), pri katerih so lahko neposredno zaznali utrip tujih dežel.

Dijaki so bili z bivanjem v tujini zadovoljni in menijo, da je bila to za njih zelo koristna izkušnja in jo priporočajo tudi naslednjim generacijam programa ekonomski tehnik. Tudi naši gostitelji so bili z njimi zelo zadovoljni, tako z zadostnim znanjem jezika kot odnosom do dela.

Za celotno operativno izvedbo projekta, ustrezen izbor udeležencev, njihovo pripravo, vse potrebne pogodbe in druga zahtevana opravila, organizacijo prevoza, zavarovanja in bivanja ter ovrednotenje in širitev rezultatov projekta je poskrbela šola kot nosilec projekta. Rezultate našega projekta v programu Leonardo da Vinci in pridobljene izkušnje bomo predstavili tudi ožji in širši javnosti, predvsem pa našim dijakom, ki se bodo takih projektov udeleževali tudi v prihodnjih letih. Veseli smo, da prenovljeni program ekonomski tehnik, ki je usmerjen v večje praktično izobraževanje in usposabljanje, lahko na naši šoli ponudi tudi dragoceno pridobivanje mednarodnih poklicnih ter drugih kompetenc in izkušenj.

Z zadovoljstvom lahko zapišemo tudi to, da imamo odobrena sredstva že za naslednje šolsko leto, saj smo bili na letošnjem razpisu nacionalne agencije CMEPIUS v kategoriji dijakov s svojo prijavo izbrani kot najboljši v Sloveniji.

Našim dijakom bomo lahko ponovno omogočili izvajanje delovne prakse oziroma projekta Leonardo da Vinci v tujini. Na ta način bomo nadaljevali evropski vidik poklicnega usposabljanja in izobraževanja na naši šoli in dodali rednemu šolanju zanimivo in koristno popestritev. Vse to in še marsikaj zanimivega čaka tudi nove dijake, ki se bodo v program ekonomski tehnik vpisali na našo srednjo šolo.

Igor Gruden, koordinator projektov Leonardo da Vinci

Szentendre

Szentendre je manjše mesto ob Donavi na Madžarskem. Leži blizu glavnega mesta Budimpešta. Poznano je po svojih muzejih (predvsem po odprtem etnografskem muzeju Skanzen) in galerijah. Zaradi svojega privlačnega videza ter železniškega in rečnega dostopa je postal priljubljena destinacija za turiste med bivanjem v Budimpešti. V mestu lahko najdemo veliko objektov, ki so namenjeni prav turistom (trgovine s spominki, restavracije in kulturno-zgodovinski objekti).

Mesto je bilo dobro tisočletje pod rimsko upravo in se je imenovalo Ulcisia Castra, kar pomeni volčji grad. Od 16. stoletja naprej je to mesto veljalo za središče srbske skupnosti na Madžarskem. Nekoč je bilo v mestu kar 8 srbskih pravoslavnih cerkva, 3 kapelice, rimsko-katoliška in evangeličanska cerkev. Szentendre in okoliške vasi so že od srednjega veka dalje naseljene tudi z Bolgari. Leta 1690 je srbski učitelj in duhovnik Stevan ugotovil, da nekateri imenujejo Szentendre tudi Bolgarija. V 18. stoletju, ko se je mesto osvobodilo turške oblasti, je doživelo ponovno rojstvo z novimi priseljenci iz Srbije, Hrvaške, Slovaške, Nemčije in Grčije, ki so mirno zaživeli poleg Madžarov. Po podatkih iz leta 1720 je v mestu živel 88 % južnih Slovanov, predvsem Srbov in nekaj južnih Slovanov katolikov. Danes je za mesto, v katerem živi 92 % Madžarov, značilna južnoevropska atmosfera z baročno arhitekturo, cerkvami različnih ver, ozkimi stranskimi ulicami in tlakovanimi cestami, ki so v te kraje privabljali veliko generacij madžarskih umetnikov od začetka 20. stoletja.

Stari del mesta, kjer smo tudi sicer preživeli večino časa, je izredno zanimiv za turiste in nikakor ni le prostor, kjer si lahko le ogledujemo muzeje in zgodovinske objekte, ampak si v prijetnem okolju privoščimo tudi kavo, sladoled, marcipanov kolač ali značilni madžarski golaž, saj je ta del mesta poln manjših lokalov in restavracij, veliko pa je tudi stojnic z raznimi spominki. Posebno doživetje je kraj ob večernih urah, ko se ob Donavi zbirajo mladi. Mesto se mi zdi privlačen turistični kraj, kjer se za vsakega posameznika najde kaj zanimivega.

Andraž Rajkovič

Turizem v Szentendreju in njegov hotel Waterfront

Szentendre je majhno turistično mesto, v katerem smo dijaki sedaj 4. f razreda 14 dni opravljali delovno prakso v okviru projekta Leonardo da Vinci. Mesto je zelo zanimivo, saj ima številne znamenitosti, predvsem muzeje in restavracije ob reki Donavi. Hrana je zelo različna: od grške do srbske in seveda madžarske.

Hotel Waterfront je zelo zanimiv hotel ob Donavi, vendar ima eno manjšo pomanjkljivost, ki se pojavi vsako leto. Ko reka poplavi, je pod vodo celotno dvorišče hotela, kjer so bazen, ležalniki, vrtnice itd. Kljub temu pa so delavci zelo prijazni, veliko se ukvarjajo z gosti in še več časa posvetijo temu, da bi hotel spet usposobili za normalno delovanje. Tako je bilo tudi junija letos, ko je bila Donava kar 4 metre nad svojim običajnim nivojem. Sedanji lastnik je hotel prevzel šele leta 2007 in od takrat naprej ga prenavljajo. Stoji na zelo lepi točki, kjer je čudovit razgled na reko Donavo, saj je oddaljena od hotela le 50 metrov in spominja na plažo ob morju. V hotelu se lahko sprostite v 4 x 5 metrov veliki masažni kadi.

Moje delo v hotelu je bilo zelo različno, saj sem bil receptor, pospravljal in urejal sem sobe, pomagal sem v kuhinji ... Najbolj zabavno pa je bilo, da so me ob poplavi poslali samega s čolnom na drugo stran poslopja po metlo. Hotel sprejema kar veliko gostov. A na žalost samo take, ki so želeli prenočiti le eno noč ali pa se malo spočiti za nekaj dni. Kot se za skoraj vsak hotel spodobi, ima tudi Waterfront svojega stalnega gosta. To je nek Nemec, ki spravlja vse ob živce.

Na Madžarskem sem se imel zelo lepo in upam, da bom v času mojega šolanja še kdaj imel priložnost opravljati delovno prakso v tuji državi.

Anže Hauptman

Budimpešta

je glavno mesto Madžarske in eno pomembnejših mest v srednji in vzhodni Evropi. Uradno ima približno 1,7, neuradno pa okoli 2,5 milijona prebivalcev in je po številu prebivalcev šesto največje glavno mesto v Evropski uniji. Skozi zgodovino je Budimpešta igrala pomembno vlogo, še posebej v času Avstro-Ogrskega cesarstva ob koncu 19. in začetku 20. stoletja.

Budimpešta je sestavljena iz dveh delov mesta, ki ležita na nasprotnih straneh t. i. modre reke, ki je po barvi tudi dobila svoje ime - Donava. Tako je Budimpešta v resnici sestavljena iz dveh imen. Budim leži na zahodni strani reke, na vzhodni pa Pešta.

Mesto Budimpešta je pričelo nastajati že pred več kot 2000 leti. Kasneje so se na območje priselili Skiti ter različna keltska plemena. Že v 1. stoletju našega štetja pa so se na to področje priselili Rimljani. Nekateri ostanki prisotnosti Rimljanov so v Budimpešti vidni še

danes. Tako si lahko pri Arpadovem mostu ogledate ostanke amfiteatra, v Pešti pa je viden tudi branik nekdanje trdnjave.

V naslednjih stoletjih so prišli na to ozemlje še Huni, Avari in nato leta 896 še Madžari. Vsi po vrsti so mesto in okoliško pokrajino opleni, kasneje pa so se tod tudi naselili, vsaj za določen čas. A Madžari so bili od vseh najbolj podjetni, saj so se lotili osvajanja kar celotnega karpatskega bazena. Tako je bila Madžarska še do 1. svetovne vojne izjemno velika država.

Čeprav sta bili Budim in Pešta pod vladarstvom Madžarov že pomembni vasi, pa sta izjemen razvoj doživeli šele po 12. stoletju s prihodom francoskih in nemških trgovcev. Budimpešta je prestolnica postala še kasneje v zgodovini, najtežje čase in rušenje vzhodnega dela mesta pa je doživela v času, ko je območje prečkala mongolska vojska. Kasneje je mesto doživelo izjemen razcvet. Iz tega časa je ohranjenih veliko ostankov, ki še danes privlačijo turiste. V 16. stoletju je Madžarska prišla za 150 let pod okupacijo Turkov, ki so se umaknili pred združenimi evropskimi silami šele leta 1686.

A okupacije nesrečnega mesta še ni bilo konec, saj je le-to kmalu prišlo pod oblast Habsburžanov, še kasneje, po drugi svetovni vojni, pa je marionetna vlada poslušala ukaze iz Moskve. Velika vstaja je bila krvavo zadušena s tanki sovjetske vojske, ki je takrat pobila veliko Madžarov.

Tako grad, trdnjave, muzeji, cerkve, samostani in galerije so tisto, kar je v Budimpešti vredno ogleda. Mesto je veliko, lepo in sorazmerno varno, z zanimivimi razglednimi točkami. Slikovitost Budimpešte pa reka Donava samo še poveča. Budimpešta ima urejen mestni potniški promet, podzemno železnico in tramvajske linije. Privlačne so plavajoče restavracije, ki jih žal nismo obiskali zaradi poplav. Budimpešta je edino mesto na svetu, kjer je mogoče najti skoraj sto termalnih vrelcev in dvanajst zdravilišč ter rimske ruševine in turške kopeli, ki so še vedno v uporabi.

Katarina Grum

Madžarski parlament

Madžarski parlament, ki je bil zgrajen med letoma 1885 in 1905 v novogotskem slogu, je ena najbolj znanih budimpeštanskih znamenitosti, ki smo si jo ogledali. Vodič je poudaril, da je parlament najlepši v Evropi. Ogled je bil zelo zanimiv, tudi zaradi vodičevih domislic, s katerimi je zabaval obiskovalce, seveda pa tudi poučen. V 268 metrov dolgem in 123 metrov širokem parlamentu z mogočno kupolo je 10 notranjih dvorišč, 29 stopnišč, 691 sob in 242 kipov. Parlament izraža velike ambicije osamosvojenega kraljestva na prelomu 19. stoletja, narodni ponos in junaško preteklost. Hkrati priča o bogastvu, ki ga je v času gradnje ustvaril madžarski industrijski razcvet.

Ob nastanku je bil največji parlament na svetu, danes je šele na tretjem mestu (za romunskim in argentinskim). Parlament je, tako kot glavna mestna katedrala, visok 96 metrov. V njem med drugim hranijo krono Svetega Štefana, ki je za Madžare simbol moči in avtoritete. Državljan Evropske unije lahko parlament obiščejo brezplačno, ostali morajo

plačati vstopnino. Organizirani vodeni obiski v raznih jezikih potekajo vsak dan, razen takrat, ko v parlamentu potekajo protokolarni dogodki.

Rok Janežič

Donava

Donava je druga najdaljša reka v Evropi. Na prvem mestu je Volga, ki teče po ruskem ozemlju, in sicer na evropski strani. Donava se začne pri stičišču rek Brigach in Breg v Schwarzwald v Nemčiji pri Donausingenu. Na 2850 kilometrov dolgi poti prečka ali pa se dotakne desetih držav: Nemčije, Avstrije, Slovaške, Madžarske, Hrvaške, Srbije, Bolgarije, Romunije, Moldavije in Ukrajine. V njenih vodah pa se ogledujejo kar štiri prestolnice in sicer Dunaj, Bratislava, Budimpešta in Beograd. Izlije pa se v obliki delte v Črno morje v Romuniji.

Mi smo bili nastanjeni v mestu Szentendre, mimo katerega teče Donava. Ko smo prispeli v mesto, nas je presenetil velik vodostaj same reke, ki je ponekod tudi pridrla iz vodnih jaškov ter poplavljala ceste in mostove. Nato se je zaradi visokih temperatur vodostaj umiril, še vedno pa je bil precej visok. Zaradi tega je reka izgledala zelo umazano, kar pa verjetno ni vedno. Bilo je lepo, ampak zaradi bližine vode je bilo veliko komarjev, kamorkoli smo šli.

Kot zanimivost naj zapišem še, da je bila druga skupina dijakov projekta Leonardo da Vinci istočasno tudi v mestu ob Donavi, oziroma natančneje v Nemčiji ob kanalu Maina - Donava v Hirschaidu.

Rok Nosan

Muzej Skanzen

V okviru dvotedenske prakse na Madžarskem sem bila zaposlena v Skanznu – muzeju na prostem. Delala sem skupaj s Katarino Grum. Najina zaposlitev je potekala na dveh mestih. Nekaj dni sva delali v mestu Szentendre, nato pa prav v muzeju, do katerega je le nekaj minut vožnje iz mesteca.

Muzej Skanzen je največji muzej na prostem na Madžarskem in predstavlja zaradi kulturnih, etnoloških, krajinskih, zgodovinskih in drugih izjemnih lastnosti velik pomen za državo. V njem je predstavljeno življenje ter delo kmetov in obrtnikov 19. in začetka 20. stoletja. Na muzejskem prostoru je v treh različnih sklopih predstavljenih petnajst različnih objektov.

Domačijo predstavljajo gospodarsko poslopje z gnojiščem in poljskim straniščem; čebelnjak; svinjaki in kozolec. Upravni del predstavlja »loden«, trgovino z mešanim blagom, ki ima danes funkcijo muzejske trgovine z upravnimi prostori. V tretjem sklopu je gostinski del z vinsko kletjo in značilno zasajenimi brajdami. Poleg razstavljenih stavb in opreme v muzeju prirejajo razne delavnice, na katerih obiskovalcem, predvsem mladim, predstavljajo delo, življenje in običaje naših prednikov.

V mestu sva na ulici anketirali turiste in jih spraševali o muzeju. V muzeju sva naredili predlog programa za otroke, da bi jim bil obisk čim bolj zanimiv in zabaven. Delo ni bilo naporno in tudi delovno mesto je bilo prijetno, zaposleni pa zelo prijazni. Nekaj slabih izkušenj sva imeli le s francoskimi turisti, ki so bili res zelo nevljudni. Po muzeju vozi vlakec, s katerim sva se lahko zastonj vozili. Zaradi restavracije v muzeju nikoli nisva bili lačni.

Naučila sem se veliko novega, malo madžarščine in kako so ljudje živeli v 19. in 20. stoletju. Z veseljem bi ponovila to nepozabno izkušnjo, saj sem se na Madžarskem res imela zelo lepo in vsem priporočam, da se prijavijo na Leonardo da Vinci projekt. Ne bo vam žal.

Nina Pušnik

Szabadtéri
Néprajzi
Múzeum

V muzejskem vlaku v Skanzenu

Markt Hirschaid - delovanje mestne uprave

Mesto Hirschaid je pobrateno z občino Ivančna Gorica. Ima 40 km² in 11.669 prebivalcev, kar je približno enako število kot v naši občini. Hirschaid ima lepo in urejeno mestno hišo, kjer deluje mestna uprava. V mestno hišo prihajajo ljudje, ki potrebujejo podatke o prebivalcih, zemljiščih, gradbenih dovoljenjih ali pa sklepajo civilne zakonske zveze ... Organizirana je tudi komunalna služba Hirschaida kot tudi vse organizacije, ki prirejajo turistične dogodke. Delo zaposlenih je zelo odvisno od drugih sodelavcev. Njihov redni delovni čas je od 7^h do 15^h, vendar večina delavcev opravlja nadure. Ob petkih se njihov delovnik zaključi ob 12^h.

Mestna hiša ima več nadstropij – v pritličju so shranjeni razni arhivi in starejše zemljiške knjige, tam poteka tudi organizacija turističnih dogodkov in obdelava statističnih podatkov. V 1. nadstropju je pisarna župana in računovodstva, ki uraduje za mestno hišo, šole in vrtce. V 2. nadstropju imajo pisarne geodeti, ki se ukvarjajo z zemljiškimi knjigami in pridobitvami gradbenih dovoljenj. Mestna hiša vodi tudi lokalni javni bazen in lokalni muzej. S tem zagotavlja, da se lahko občani in turisti v poletnih dnevih ohladijo v lepo urejenem mestnem kopališču, ki je glede na velikost občine kar veliko, saj je približno enako našemu Atlantisu.

Za vse turiste kot tudi za občane pa je muzej dober vir podatkov o zgodovini mesta, nastanku občine ter njenem razvoju in strukturi. Mestna hiša je simbol Hirschaida s svojo prekrasno podobo, lepo urejenim parkom in prelepim vodnjakom. Je delovno mesto mnogih marljivih in sposobnih ljudi, ki s svojim delom zagotavljajo uspešnost občine in zadovoljstvo občanov.

Gregor Slak

Iz zgodovine Hirschaida

Ime mesta izhaja iz plemiške družine von Hirzheide. Hirschaid leži nedaleč od nekdanje ceste v okolici Lüneburga, ki je z juga vodila vse do Spodnje Avstrije. Ime Hirschaid se nanaša na nekdanje pokrajine in prosto živeče živali (Hirsch v nemščini pomeni *jelen*).

Leta 1079 je Hirschaid prvič zapisan v dokumentu kralja Henrika IV. Leta 1979 je bil ta datum ustrezno praznovan v 900 skupnostih. Njihove frankovske linije so izumrle leta 1590. Grb, ki prebivalce vsakič znova prerodi, kadar se prikaže, je zlat jelen v srebrnem premazu na modrem hribu.

Nemške kmečke vojne so potekale tudi v Hirschaidu, ki je bil takrat predvsem podeželsko obarvan. Kronološko poročilo iz tistega časa pravi: »Po verskem prazniku leta 1633 so sem prišli Švedi in se naselili na švedski način. Ropali so, nič ni bilo sveto za njih.«.

Ugodno lokacijo mestu določata železniška proga Nürnberg - Bamberg in državna avtocesta. V Hirschaidu najdemo danes številna podjetja: INA, Neubert, Veit in Teddy Hermann. V mestu se nahaja nekaj hotelov, bank, trgovin s tekstilom in živili, najdemo pa tudi veliko restavracij in barov, ki svoja vrata po večini odprejo v popoldanskih urah.

Kanal Donava–Maina–Ren

Kanal Donava–Maina–Ren (nemško: Rhein-Main-Donau Kanal, imenovan tudi RMD Canal ali Europa Canal) se nahaja tik ob Hirschaidu. Povezuje reki Maina in Donava. Kanal tako povezuje Severno in Črno morje. Predstavlja plovno žilo med deltama rek Ren in Donava v vzhodni Romuniji. Gradnja 171 km dolgega kanala je bila zaključena leta 1992.

Najbolj pogosti transportni materiali so hrana in krma, rude, železo, jeklo, kamni in gnojila. Zanimivo je dvigovanje ladij v posebnih bazenih blizu Hirschaida, kar morajo narediti zaradi različnih nivojev rek. Ob kanalu je pomemben tudi turizem, saj je tam veliko kolesarskih stez, druga športna infrastruktura ter različne naravne in kulturne zanimivosti.

Triatlon Challenge Roth, ki poteka vsako leto v juliju, vključuje tudi 3,8 km plavanja po kanalu Donava–Maina–Ren. Kanal je med tekmo seveda zaprt za ladijski promet.

Sabina Podržaj

Športno-turistična ponudba Hirschaida

Kraj Hirschaid je glede na svojo velikost primerljiv z občino Ivančna Gorica, a vendar se v turizmu močno razlikujeta. Občina Hirschaid ima razširjeno kolesarjenje, saj ima skozi cel Hirschaid in ob reki Donavi urejene kolesarske proge. Možno je najeti kolesa, ponujajo pa tudi izposojajo motorjev. Poleg kolesarjenja je možno tudi plavanje v njihovem javnem bazenu, ki ni majhen. Cena je primerna, ponuja pa tudi olimpijski bazen za tiste, ki se tekmovalno ukvarjajo s plavanjem. Nemški stereotip določa nogomet, česar tudi v Hirschaidu ne manjka, saj imajo mnogo nogometnih ekip, ukvarjajo se tudi s košarko, po kateri je sicer bolj znan bližnji Bamberg. Imajo urejene tekaške proge, ki so lepo ločene od kolesarskih, s čimer zagotavljajo večjo varnost.

Vendar pa so nekatere športne dejavnosti podobne našim. Tudi pri njih organizirajo gasilska štafetna tekmovanja, deluje pa tudi letalski klub, ki je pobraten z našim v Šentvidu. Možen je najem motornega ali jadralnega letala. V mestu najdemo tudi nekaj hribov, ki so primerni za pohajkovanje. Ko izčrpamo vse turistične možnosti, pa so nam na voljo bližnja mesta. V Bambergu so na voljo notranji športi: kegljanje, ročni nogomet, zračni hokej ter biljard. Leonardovci smo se spopadli s kolesarjenjem, kegljanjem in celo z jadranjem z letali.

Hirschaid je zelo športna občina, saj se večina krajanov raje odpravi v službo peš ali s kolesom, kot da bi onesnaževali okolje z avtomobili. Njihova infrastruktura je glede tega zelo urejena, tako da je kolesarjenje po Hirschaidu res velik užitek.

Matjaž Kotar

Dijaki pred jadranjem

Bavarska hrana, pijača in navade

Bavarska kuhinja je dokaj močna z veliko krompirja, mesa in klobas. Njihove krompirjeve specialitete (npr. Spätzle), raznovrstne klobase in zavitke odlikuje izjemen okus in kvalitetna priprava.

Bavarci dajo veliko na dobro hrano in pijačo. Bavarska ponuja neobičajno hrano in pijačo, ki je drugje v Nemčiji ne poznajo, na primer Weißwurst (bela klobasa). Preizkusili smo veliko različne hrane in ugotovili, da ima Bavarska zelo drugačno hrano od naše. Ena izmed prvih razlik, ki smo jo opazili, je bila sladka solata. Seveda smo jo poskusili, a nam ni bila všeč, saj je nismo navajeni.

Na festivalih je tradicionalna pijača pivo, ki je točeno v litrih (tako imenovani Maß). Bavarci so še posebej ponosni na tradicionalnih Reinheitsgebot. To je določen zakon, ki pravi, da so sestavine piva zgolj tri: voda, ječmen in hmelj. Bavarci so znani kot pivo-ljubeč narod, saj je njihova povprečna letna poraba kar 170 litrov na osebo.

Zelo veliko piva pa se porabi na svetovno znanem Oktoberfestu, ki ga obiščejo turisti iz celega sveta in tudi domačini. Ta bavarski festival traja kar dva tedna in se konča prvo nedeljo v oktobru.

Anita Kahne

Podjetje INA

Že desetletja je INA, blagovna znamke skupine Schaeffler, pojem za uporabo kreativnih rešitev, obsežnega inženiringa in proizvodnje avtomobilskih delov z veliko strokovnega znanja. Dr. Georg Schaeffler je podjetje ustanovil z bratom Wilhelmom. Njun razvoj igle valja jima je pomagal do industrijskega preboja na trg, sedaj ima podjetje INA že več kot 35 obratov po vsem svetu. INA proizvaja kotalne in drsne ležaje ter linearna vodila za gradnjo strojev in motorjev, to so sestavni deli za avtomobilsko industrijo. Sodelujejo z vsemi visoko

priznanimi podjetji, kot so BMW, Porsche ... Podjetje veliko vlaga v razvojne centre po Nemčiji, Aziji in Severni Ameriki.

V podjetju, kjer sem opravljal delovno prakso, je bilo zaposlenih čez 1300 delavcev na vseh področjih. Zgradba je bila razdeljena na tri dele. Prvi del je bil namenjen učenju novih delavcev, kot nekakšne učne delavnice, v drugem delu so proizvajali dele za končne izdelke, v tretjem delu pa so izdelek sestavili in zapakirali ter poslali kupcu. Imeli so tudi svojo kuhinjo, kjer so se delavci spočili in pridobili nove moči za delo. Najbolj zanimive so bile plače. Navaden delavec, ki se še uči in opravlja neke vrste prakso, dobi že 700 EUR na mesec, ko pa opravi 4-letno šolo, pa kar 1.300 - 1.500 EUR mesečno.

Praksa v tujini je bila zelo dobra izkušnja in če bi imel možnost, bi jo takoj ponovil, tako da vsi, ki se želite spoznati z delom in kulturo v tujih državah, zagrabite priložnost in se prijavite tudi letos.

Jani Kocijančič

Izlet v Bamberg in Nürnberg

Prvi vikend našega bivanja v Hirschaidu smo v soboto obiskali staro in simpatično mesto Bamberg. Leži na severnem Bavarskem, ob reki Regnitz, blizu sotočja z reko Main. Mesto se razprostira na sedmih gričih, vsak grič pa ima na vrhu svojo cerkev.

Bamberg je eno od redkih nemških mest, ki ni bilo uničeno z bombnimi napadi med drugo svetovno vojno. Bamberg ima približno 70.000 prebivalcev, od tega je več tisoč tujih državljanov. Mesto je bilo prvič omenjeno leta 902, ki je nastajalo ob gradu Babenberch. Iz te besede pa naj bi nastalo tudi ime mesta Bamberg.

Mesto Bamberg je polno znamenitosti, vendar si ga veliko obiskovalcev najbolj zapomni po številnih pivovarnah in različnih vrstah piva. V Bambergu je trenutno osem tradicionalnih pivovarn. Najbolj znano je po pivo Rauchbier (prekajeno pivo) in sicer vrste Schlenkerla iz pivovarne Heller.

Videli smo tudi veliko stavb z značilno bavarsko arhitekturo, nekaj starih cerkva in mostov, parkov, zanimiv pa je bil tudi sobotni trušč na ulicah v centru mesta, ki je spominjal na dogajanje v nekaterih slovenskih mestih.

Predzadnji dan našega bivanja v Nemčiji, v petek 18. 6. 2010, smo se z vlakom iz Hirschaida odpravili na obisk mesta Nürnberg. Mesto spada v eno izmed 16-ih nemških zveznih dežel - Bavarsko, katere prestolnica je München. Bavarska obsega 70.553 km² in premore 12,4 milijonov prebivalcev. Je najjužnejša in geografsko največja dežela današnje Nemčije.

Nürnberg je mesto s pol milijona prebivalcev. Po mestu se lahko vozimo s podzemno železnico ali tramvaji, letališče pa je od večjega letališča v Münchnu oddaljeno 170 kilometrov.

Samo mesto je bilo prvič uradno omenjeno leta 1050. Tako kot vsako mesto tudi Nürnberg ponuja številne različne znamenitosti. Kot najbolj znana znamenitost je grad Nürnberger Burg, ki se nahaja na kamnu vrste peščenjak na severu zgodovinskega predela mesta.

Sestoji iz treh delov: Kaiserburg, Burggrafenburg in Städtische Burganlage. Obdaja ga lepo ohranjeno srednjeveško obzidje. Grad je bil med drugo svetovno vojno poškodovan, vendar kasneje obnovljen.

V mestu najdemo veliko cerkva. Ena izmed zelo znanih je Lorenzkirche. Zgrajena je bila med letoma 1243 in 1315 v gotskem slogu.

Skozi mesto teče reka Regnitz. Na glavnem trgu v mestu je vodnjak v gotskem stilu Schöner Brunnen. Gledališče Staatstheater Nürnberg zaposluje preko 500 uslužbencev iz več kot 30 držav. Ima največji oder v celi Nemčiji in premore opero, dramo in balet.

Eden najbolj privlačnih muzejev v Nürnbergu je zagotovo muzej najbolj znanega nemškega umetnika Albrecht Dürer Haus. Hiša predstavlja njegovo bivališče in delovni prostor. Posebno atrakcijo predstavlja slikarska in tiskarska delavnica iz njegovega časa, kjer so predstavljene razne umetnostne in obrtne prvine.

Nina Armič, Ksenija Zupančič

Iskrice št. 1, tematska številka Leonardo da Vinci, šolsko leto 2010/2011

Izdala in založila: Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Za izdajatelja: Milan Jevnikar

Urednik: Igor Gruden

Lektoriranje: Danijela Žalik